

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 55948-06-14 הסק נ' בן פוראדו אבישר

בפני כב' השופטת מרים ליפשיץ-פריבס

התובע אסף הסק
ע"י ב"כ עו"ד רועי טיבי

נגד

הנתבע עידן בן פוראדו אבישר
ע"י ב"כ עוה"ד מ' אבגנים וח' גרינוולד

1

פסק דין

2

3 1. יחסי עבודה בין בעלי הדין הגיעו בסיומם לתביעה שבפניי לסעד כספי, בעילה של לשון הרע
4 בגין פרסום של הנתבע ברשת החברתית.

5

6

רקע:

7

8 2. בעלי הדין, הועסקו באותה יחידה בביקורת הגבולות במסוף טאבה (להלן-"המסוף") ואף
9 חלקו בעבר דירה למגוריהם עם שוכרים אחרים. הנתבע, פרסם ביום 18.4.14 פוסט ברשת
10 החברתית facebook (להלן-"הרשת") זאת בתגובה לפוסט שפרסם מורה דרז, אבי,
11 ברשת (להלן-"הפוסט של אבי") שנכח באירוע במסוף ולאחריו העלה דברי ביקורת על
12 עבודת המסוף. בפוסט של אבי, הוזכר גם שמו של התובע שהיה לכאורה המנהל התורן
13 במסוף במועד האירוע.

14

15

הפרסום:

16

17 3. הפרסום של הנתבע ברשת כלל בין היתר אמירות על התובע: "מדובר באדם רע ומרושע
18 שגרם לפיטוריי ממסוף טאבה מכיוון שהיה לנו סכסוך במסגרת השותפות בדירה שלא
19 קשורה בכלל לעבודה". בנוסף נאמר כי התובע "אינו בוחל בשום אמצעים לא מול
20 המדריכים ולא מול "אויביו" שכנראה הוא רואה בהם כאלה" וכי " הוא כוחני , מגעיל, גס
21 ויחסי אנוש שלו , למדריכים ועובדים שלא נמנים בחבריו בפרט מתחת לכל ביקורת".
22 בנוסף נאמר כי התובע ובת זוגתו "תפרו לו תיק" לנתבע, וכי "לא פעם התלוננו עליו
23 מדריכים, תיירים ולא מעט מעובדי מסוף טאבה" (להלן-"הפרסום" , נספח א' לכתב
24 התביעה).

25

26 4. המחלוקת היא בעיקרה בנוגע להיקף הפרסום ושיעור הפיצוי בגינו. התובע טען, כי עסקינן
27 בפרסום רחב ובהתבטאויות קיצוניות שפגעו בשמו הטוב ואילו הנתבע, שהודה כי כלל
28 בפרסום כינויי גנאי הכחיש את הפגיעה בתובע בהתחשב במספר קטן של משתמשים בעמוד

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14-06-55948-06 הסק נ' בן פוראדו אבישר

1 ברשת. בנוסף, קיימת מחלוקת בנוגע להגנות שהנתבע טוען שעומדות לו מכוח סעיפים 14 ו-
2 15 לחוק איסור לשון הרע, התשכ"ה-1965 (להלן-"החוק").

טענות הצדדים:

3
4
5
6 5. התובע טוען כי הפרסום ברשת מיום 18/04/14 כלל דברי גידופים, שמות גנאי וקללות כנגדו
7 שהגיעה לתפוצה בפני אלפי משתמשים ברשת. בכך, היה משום פגיעה בשמו הטוב וכן
8 במשלח ידו הואיל והמשתמשים הם גם ובפרט עובדי המסוף. הפרסום השקרי, נעשה במזיד
9 ובכוונה לפגוע בו וגרם לו לאות קלון. בנסיבות אלו נטען, כי לא תקום לנתבע הגנת תום הלב
10 בפרסום. התנהלותו של הנתבע, בסירובו להתנצל על תוכנו של הפרסום שהכפיש את שמו,
11 יש בה כדי להביא לחיובו בכפל פיצוי בהתאם לסעיף 7.א. (ג) לחוק ובצירוף ריבית
12 בשיעור הקבוע בסעיף 7.א. (ה) לחוק ובסך כולל של 142,623 ₪.

13
14 6. הנתבע, הכחיש כי גידף או קלל את התובע בפרסום אף שהודה כי כינה אותו בכינויי גנאי
15 (סעיפים 20 ו-22 לכתב ההנה). התובע, הביא לפיטוריו מעבודתו במסוף על רקע סכסוך
16 שהיה ביניהם שלא במסגרת העבודה, כי אם בגין יחסיהם כשותפים בדירה ובקשר לאירוע
17 בין הכלבה שבבעלותו ובין התובע. התביעה הוגשה לדידו, על מנת להוציא את תסכולו של
18 התובע בגין תביעה שהגיש הנתבע לבית הדין לעבודה כנגד פיטוריו מעבודתו במסוף.

19
20 7. הנתבע הוסיף כי הפרסום נעשה בתגובה לפוסט של אבי. פוסט שכלל דברי ביקורת קשים
21 על שירות לקוי של המסוף לרבות על התנהלותו של התובע במסוף. בכך יש כדי להשליך על
22 חיובו בגין הפרסום ואף עומדת לו הגנת "אמת דיברתי" בהתאם לסעיף 14 לחוק. שכן,
23 מהפוסט של אבי, מדריך תיירים רב ניסיון, עולה כי הוא ניתקל באופן אישי בהתנהגות
24 ומחדלים של התובע ברמה המקצועית במסגרת תפקידו. יתירה מכך, הפרסום כלל גם דברי
25 שבח על עבודת המסוף מה שמעיד על תום לבו והיה בו משום "עניין ציבורי" להביא לשיפור
26 השירות במסוף. עסקינן לטעמו, בהבעת דעה על התנהגות התובע בהיותו בעל תפקיד
27 ציבורי. לפיכך נטען להגנה על הפרסום בהתאם לסעיף 15 (4) לחוק.

28
29 8. הנתבע הכחיש את היקף הפרסום וטען כי הגיע לידיעה של לכל היותר 84 איש והוא דאג
30 להסרתו מהרשת תוך 4 שעות ממועד הפרסום. לפיכך, לא היה בו כדי לפגוע בשמו הטוב או
31 בעיסוקו של התובע במקום עבודתו במסוף.

דיון והכרעה:

המסגרת הנורמטיבית:

32
33
34
35 9. בתביעה בעילה של לשון הרע, יש להידרש תחילה לשאלה אם הביטויים בפרסום מהווים
36 לשון הרע על פי סעיף 1 לחוק. השלב השני הוא בחינת השאלה אם הפרסום נהנה מהגנות

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 55948-06-14 הסק נ' בן פוראדו אבישר

שנקבעו בחוק ולאחריו, ככל שלא קיימת הגנה, יש לבחון את הזכות לפיצוי ושיעורו (ע"א 4534/02 רשת שוקן בע"מ ואח' נ' הרציקוביץ', 4.3.04).

10. סעיף 1 לחוק מגדיר לשון הרע כ" דבר שפרסומו עלול להשפיל אדם בעיני הבריות או לעשותו מטרה לשנאה, לבוז או ללעג מצדם" או " לבזות אדם בשל מעשים, התנהגות או תכונות המיוחסים לו" או "לפגוע באדם במשרתו .. בעסקו, במשלח ידו או במקצועו". מבחנו של הפרסום, אם הוא בגדר לשון הרע הוא מבחן אובייקטיבי. "מהי, לדעת השופט היושב בדין המשמעות שקורא סביר היה מייחס למילים" (ע"א 740/86 תומרקין נ' העצני פד"י מג (2) 333,337) בהתחשב בהקשר בו נעשה הפרסום (ע"א 723/74 הוצאת עיתון הארץ בע"מ נ' חברת החשמל לישראל, פ"ד לא (2) 281).

לשון הרע בפרסום:

11. כינוי גנאי בפרסום, שהנתבע הודה כי הופיעו בפרסום שהוא אחראי לו, מהווים לשון הרע כהגדרתו בסעיף 1 לחוק. הביטויים והכינויים שהובאו במסגרתו על התובע, יש בהם כדי להשפיל, לבזות ולשים אותו ללעג בעיני הציבור שנחשף לפרסום. חופש הביטוי שהנתבע טוען לזכותו לממשו בפרסום, הוא אמנם אחד מערכי וזכויות היסוד במדינתנו. עם זאת, אין בו כדי להתיר רסן בנוגע לאופן ההתבטאות, שצריך שתיעשה בהתחשב בערך האחר, לשמירה על השם הטוב של מושא הפרסום, שגם הוא אחד מערכי היסוד כאמור (דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות בע"מ נ' קראוס, פ"ד נב (1) 74). על כך גם מצינו ברע"א 10520/03 איתמר בן גביר נ' אמנון דנקנר, 12.11.06 (להלן-"פרשת בן גביר) נקבע בפסק הדין של כב' השופט ריבלין: "חופש הביטוי אינו חופש הביזוי, והזכות להשמיע אינה הזכות להשפיל. הזרוע המילולית המשתלחת כואבת, לעיתים, לא פחות מן הזרוע הפיזית, וכשם שהחירות להניף את האחרונה מוגבלת על-ידי קצה אפו של הזולת, כך גם החופש לשגר את הראשונה מתוחם על-ידי כבודו של האחר (פסקה 14).

יפים הדברים בנוגע לשמירה על שמו הטוב של אדם בעיני כלל הציבור בהיות הפגיעה כנשיכת נחש בפרסום לשון הרע ובפרט מקום בו הוא נוגע למשלח ידו ועיסוקו של אדם, כבעניינינו. שכן, כבודו של אדם עשוי להרמס בהבל פה בפרסום הכולל כינויי ותארי גנאי עליו, ששימו אותו ללעג וקלס בעיני אחרים.

12. עיון במלוא התגובה של הנתבע לפוסט של אבי, שכלל את הפרסום הנדון (להלן-"התגובה"), בנספח א' לכתב התביעה) מלמד כי יש בה התייחסות עניינית לאופן בו מבוצעים הבידוק והבקרה על מעבר תיירים במסוף ובכלל זה בנוגע לנהלי העבודה שיש בהם צורך להגשמת

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 55948-06-14 הסק נ' בן פוראדו אבישר

- 1 התכלית של הבידוק. נהלים, שבעלי הדין וכמותם גם יתר עובדי המסוף, כפופים להם.
2 כדוגמת, 'דלת הזכוכית' ו'הקמת גדרות' במסוף, המונחים על פי שיקולים הגיוניים אף אם
3 הדבר בא על חשבון הנוחות של מורי הדרך (פסקה ראשונה בתגובה). הביקורת, על התהליך
4 אותו נאלצים התיירים לעבור במסוף, בין אם האירוע התרחש בעת שהתובע היה מנהל תורן
5 וכאחראי על העובדים במסוף ובין אם מנהל תורן אחר, היא ביקורת לגיטימית ובמסגרת
6 הזכות לחופש הביטוי. מה גם, שהתגובה כללה גם דברי שבח לעובדי מסוף איכותיים כדברי
7 הנתבע ומורה הדרך הוזמן במסגרתה, להמשיך בעשייה שלו ולהביא תיירים לישראל דרך
8 המסוף (פסקאות 5 ו-6 לתגובה).
- 9
10 13. בכל האמור יש כדי ללמד כי יכול וניתן להגיב על הפוסט של אבי, לרבות בדברי ביקורת על
11 עבודת המסוף ואף על התובע בכפוף לקיום הגנות לפרסום לפי החוק. אין בסדר הזמנים
12 ובנסבות בהן התגובה באה במענה לפוסט של אבי, כדי לשנות מהקביעה לפיה עסקינן
13 בפרסום המהווה לשון הרע. ניחא, אילו היה בפרסום חזרה על דברים שהובאו בפוסט של
14 אבי בנוגע לתובע. אך לא בכך עסקינן, כי אם בתגובה שכללה כינויי גנאי שדי בפגיעתם
15 כשלעצמה. הוסף על זאת, את דברי השבח בנוגע לעובדים אחרים במסוף ובדבר הצורך
16 לכבד את נהלי המסוף, מה שמחמיר דברי הנתבע כנגד התובע. בכך, יש כדי להשליך על
17 שאלת תום הלב, אליה אדרש בבחינת ההגנות בפרסום, אם עומדות לו לנתבע.
- 18
19 14. לפיכך, לאור ההודאה של הנתבע ולאחר עיון בפרסום אני קובעת כי הוא כולל דברים בנוגע
20 לתובע, המהווים לשון הרע.
- 21
22 **ההגנות:**
- 23
24 **אמת דיברתי:**
- 25 15. סעיף 14 לחוק קובע הגנה למפרסם לשון הרע מקום בו הפרסום היה דבר אמת:
26 **"במשפט פלילי או אזרחי בשל לשון הרע תהא זאת הגנה טובה שהדבר שפורסם היה**
27 **אמת והיה בפרסום ענין ציבורי; הגנה זו לא תישלל בשל כך בלבד שלא הוכחה אמיתותו**
28 **של פרט לוואי שאין בו פגיעה של ממש".**
29 הנטל מוטל על הנתבע להוכיח כי התקיימו היסודות המצטברים של אותה הגנה: אמיתות
30 הדברים וקיומו של עניין ציבורי בפרסום.
31 לצורך כך, יש לברר אם המסכת העובדתית העולה מהפרסום, זהה למסכת העובדתית
32 שהייתה במציאות במועד הפרסום זאת בהנחה, שהיה "עניין ציבורי" בפרסום. **"לצורך**
33 **החלת הגנת אמת דיברתי די בכך שהמשמעות והתוכן הכללי של הפרסום תואמים את**
34 **המציאות, שכן מתן משקל ראוי לחופש הביטוי מחייב "שלא לדקדק בציציות של**
35 **הפרסום הפוגע"** (בספרו של א. שנהר, **דיני לשון הרע**, 220). בע"א 751/10 פלוני נ. ד"ר

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 55948-06-14 הסק נ' בן פוראדו אבישר

- 1 אילנה דיין-אורבך, 8.2.12 (להלן-"פרשת דיין") בפסקה 92-93 בפסק הדין של המשנה
2 לנשיאה כב' השופט ריבלין: " על מנת שיזכה לחסות תחת כנפיה של הגנת האמת על
3 המפרסם להראות איפוא כי הפרסום היה אמת כפי שהייתה ידועה בעת הפרסום. אין
4 הוא נדרש להציג אמת שמתגלית בדיעבד...במיוחד כך, מקום בו המדובר בעניינים בעלי
5 חשיבות ציבורית. מרחב התמרון שיש לאפשר במגזר זה מתבטא בקיום שולי סובלנות,
6 שוליים עובדתיים, שאין בהם כדי להשפיע על הרושם הכללי המתקבל מהכתבה בעיני
7 הצופה".
- 8
9 16. התובע העיד כי פיטורי הנתבע, לא באו על רקע סכסוך כלשהו שהיה ביניהם. לדבריו "לא
10 משהו שקשור אלינו" ועם זאת ובאותה נשימה הוסיף כי הנתבע "שיקר לקב"ט" שמסגרת
11 עימות בינו ובין בת הזוג של התובע בנוגע להתנהלות של הנתבע במשמרת (עמ' 11 שורות 9-
12 11).
- 13 הנתבע הצהיר והעיד כי התובע ובת זוגתו "תפרו לו תיק וגרמו לפיטוריו" (סעיף 7 לתצהיר,
14 עמ' 4 שורה 24) אך מבלי שביסס את אותה אמירה במסגרת ראיותיו. יתירה מכך, ביני
15 לביני ממועד הגשת כתב ההגנה ועד מועד ההוכחות, הסתיים בירור תביעתו בבית הדין
16 לעבודה בנוגע לפיטוריו. חזקה על הנתבע שהיה מציג את פסק הדין שניתן באותו הליך ככל
17 שהיה בו כדי לתמוך בגרסתו בנוגע לפיטוריו בשל התנכלות של התובע כלפיו בעלילת שווא
18 וכדבריו " בתפירת תיק" בנוגע אליו.
- 19 הנתבע העיד כי ההליך הסתיים בפשרה ובהסכמה הדדית לפיה פיטוריו היו שלא כדין (עמ'
20 4 שורות 37-34) אך מבלי שהוכח כי התובע אחראי לפיטוריו, ככל שהיה טורח להגיש את
21 פסק הדין כראיה, מה שלא נעשה על ידו. הנתבע, גם לא הביא לעדות את מנהל המסוף על
22 מנת להוכיח כי התובע אחראי לפיטוריו כמובא בפרסום על רקע סכסוך אישי ביניהם שנוצר
23 במגוריהם באותה דירה ולא בקשר להתנהלותו בעבודה במסוף.
- 24
25 17. השתכנעתי מהעדויות כי אכן היה סכסוך בין בעלי הדין עובר לפרסום בגין פגיעה של הכלבה
26 של הנתבע ברכושו של התובע שהיה בדירה המשותפת (עמ' 13 שורות 12-21). התובע, לא
27 קיבל פיצוי עבור נזקו (עמ' 13 שורות 34-32) אך הוכח כי הנתבע, הציע לפצותו (עמ' 15 שורה
28 4-2). פיצוי, שהתובע הודה כי ויתר עליו הואיל והנתבע דאג להוציא את הכלבה מהדירה
29 כבקשתו. בכך לדידו, הוא ראה סוף פסוק לאירוע שהתרחש בדירה (עמ' 15 שורות 6-5). בכך,
30 יש כדי ללמד כי הסכסוך בגין הכלבה הגיע לסיומו ולא השתכנעתי מהראיות כי התובע דאג
31 להביא לפיטורי הנתבע עקב זאת, ואם בכלל.
- 32
33 18. לאור האמור אני קובעת כי לא עומדת לנתבע הגנת "אמת דיברתי" בנוגע לפרסום בדבר
34 עילת הפיטורין אותם רקם התובע על רקע יחסיהם כשותפים לדירה.
- 35

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 55948-06-14 הסק נ' בן פוראדו אבישר

הבעת דעה בעניין ציבורי:

- 1
2
3
4 19. בחנתי את טענתו של הנתבע לפיה הפרסום מותר בהיותו חוסה תחת הגנת סעיף 15 (4)
5 לחוק מקום בו קיים עניין ציבורי בפרסום ובלבד שהוא נעשה בתום לב:
6 "הפרסום היה הבעת דעה על התנהגות הנפגע בתפקיד שיפוטי, רשמי או ציבורי,
7 בשירות ציבורי או בקשר לענין ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע
8 במידה שהם נתגלו באותה התנהגות".
9
10 20. בפרשת דיין נקבע: "תנאי נוסף לתחולתה של הגנת אמת הפרסום הינו כי הפרסום עוסק
11 בנושא אשר יש בו עניין ציבורי. תנאי זה משקף את התפיסה כי חשיבותו של חופש
12 הביטוי גוברת מקום שמדובר בו בהבעת דעה בעניינים ציבוריים ובנוגע לאישים
13 הנושאים תפקידים ציבוריים... הצורך להגן על ביטויים הנוגעים לענייני הציבור נובע
14 מחשיבותם של ביטויים אלה לשם שמירה על שיח חופשי, המאפשר יצירת עמדות
15 פוליטיות, מדיניות וציבוריות בחברה...מתן האפשרות וההזדמנות להשמעת בקורת
16 מדינית, חברתית ואחרת על פעלו של השלטון, מוסדותיו, חברותיו, שליחיהם ועובדיהם,
17 הוא עיקר-שאיין-בלעדיו לקיום ממשל דמוקרטי תקין" (פסקה 100 בפסק הדין של המשנה
18 לנשיא השופט ריבלין). בפרשת בן גביר נקבע בנוגע לדרישות לקיומה של הגנה לפי סעיף 15
19 (4) לחוק: "האחת, האם התבטאותו של המשיב כלפי המערער היא בגדר, "הבעת דעה"
20 כדרישת הסעיף. השנייה, האם נסבה הבעת הדעה " על התנהגות הנפגע...בקשר לענין
21 ציבורי, או על אפיו, עברו, מעשיו או דעותיו של הנפגע במידה שהם נתגלו באותה
22 התנהגות". והשלישית, האם נעשה הפרסום "בתום לב". עם זאת, גם היכן שמדובר
23 בעובד ציבור, אין בכך כדי לשלול מהנפגע את הגנת החוק לשמירה על שמו הטוב ויש
24 לבחון כי יש לבכר את התועלת שעשויה לצמוח לציבור על פני שמו של הנפגע (פסקה 28
25 בפסק הדין של כב' השופט ריבלין, וראו עוד: ע"א 1104/00 דוד אפל נ. איילה חסון, פ"ד נו
26 (2) 607, 624-623).
- 27
28 21. בפרסום שבפני, לא עסקינן בהבעת דעה על תפקודו של התובע במסוף או על יחסו לתיירים
29 העוברים בו כי אם על היחסים הבינאישיים בינו ובין הנתבע. יחסים לגביהם קבעתי כי לא
30 הוכח כי הם השליכו על יחסו של התובע לנתבע במסגרת עבודתם במסוף. נכון הדבר בפרט
31 משלא הוכח בראיות הנתבע כי נשמעו הערות, ביקורות או תלונות כנגד התובע מהם ניתן
32 ללמוד כי היו לתובע קשיים בתקשורת בינאישית עם עובדים אחרים או על התעמרות שלו
33 בכפופים לו. זאת למעט בפוסט של אבי שאין בו משום ראייה על נכונות האמור בה משלא
34 הוזמן הלה להעיד מטעם הנתבע ומבלי שנסתרה גרסתו של התובע לפיה הוא לא נחקר ע"י

בית משפט השלום בירושלים

ת"א 14-06-55948-14 הסק נ' בן פוראדו אבישר

- 1 מאן דהוא בגין תלונתו של אבי בפוסט הנדון. יתירה מכך, לא הוכח כי התובע נכח במסוף
2 במועד האירוע או ששימש כמנהל תורן באותה משמרת.
- 3 22. בנסיבות אלו אני קובעת כי הפרסום אינו נכנס לגדרה של ההגנה לצורך הבעת דעה על
4 תפקודו של התובע כעובד צבור. הפרסום נעשה, כפי שהנתבע עצמו העיד להוצאת "קיסור"
5 בגין הסכסוך שנוצר בינו ובין התובע על רקע האירוע בדירה ופיטוריו מעבודתו במסוף (עמ'
6 שורות 4-1). פיטורין, שלא הוכח כי באו על רקע ובגין הסכסוך שנוצר ביניהם בדירה. נכון
7 הדבר בפרט בהיעדר מניעה מצד הנתבע להבאת עדים, חבריו לעבודה במסוף, על מנת לבסס
8 את הגנתו כי אם בשל רצונו כדבריו, לכבד את רצונם שלא להיות מעורבים בסכסוך.
9
- 10 23. אין גם לומר כי הפרסום נעשה בתום לב בשים לב לתוכנו ככל שהדברים מכוונים לתובע
11 ללא כל זיקה לשאיפה למתן שירות טוב יותר במסוף כי אם על רקע סכסוך אישי בין בעלי
12 הדין כאמור שאינו רלוונטי כלל לעבודה במסוף ולתוצאותיה ביחס לציבור התיירים
13 ולעוברים במסוף. תוכנו של הפרסום ובפרט הביטויים הקשים כנגד התובע שאין חולק כי
14 הם בגדר כינויי גנאי, מאששים את קביעתי לפיה הפרסום לא נעשה בתום לב. יפים הדברים
15 גם לאור הוראת סעיף 16 לחוק הקובע כי גם היכן שהפרסום נעשה באיזו מהנסיבות
16 האמורות בסעיף 15, יש לבחון אם הוא חרג מתחום הסביר. חזקת תום הלב, לא תעמוד אם
17 כן לנתבע בנסיבות בהן נימצא כי הוא "נתכוון על ידי הפרסום לפגוע במידה גדולה
18 משהיתה סבירה להגנת הערכים המוגנים על-ידי סעיף 15" (סעיף 16 (3)).
19
- 20 24. לפיכך נידחות ההגנות להן טען הנתבע.
21
- 22 **שיעור הפיצוי:**
- 23
- 24 25. התובע טען לזכותו לכפל פיצוי בשל נסיבות הפרסום שהובא בפני עובדי המסוף ופגע בו
25 במקום עבודתו. בגינו, הוא סבל לדבריו מרחשי בוז מצד חלק מעובדי המסוף מה שפגע
26 בתפקידו במסוף. אף שעסקינן בפיצוי ללא הוכחת נזק, לא הוכחה הפגיעה המיוחדת בתובע,
27 גם לא בעדותו של עובד אחר במסוף מר דויד יעקובלב שתצהירו כמו גם עדותו הם בנוגע
28 לסכסוך בדירה ולפרסום בעקבותיו, ולא בעניין הפגיעה בתדמיתו של התובע בעיני עובדי
29 המסוף. כך גם, לא הובאו ראיות על המוניטין של התובע במקום עבודתו ועל פגיעה בו
30 במקום עבודתו בגין הפרסום.
31
- 32 26. מעדותו של הנתבע עולה כי הפרסום הועלה בשעת הבוקר ביום 18/04/14 והוכח בעדותו כמו
33 גם בתצהירו של העד יעקובלב, כי הפרסום הוסר כבר בשעה 22:42 באותו מועד (סעיף 5
34 לתצהיר ועדותו עמ' 11 שורות 11-13, עדות הנתבע עמ' 6 שורה 29). הנתבע הוסיף ואמר כי

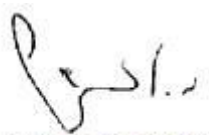
בית משפט השלום בירושלים

ת"א 55948-06-14 הסק נ' בן פוראדו אבישר

- 1 הוא מחק את התגובה לאחר שהעד יעקובלב הציע לו לעשות כן באומרו כי הוא "אינו
2 מעוניין במלחמות ואף לא להרע לאף אחד(עמי' 10 שורות 1-3). התנהגות ואמירה שיש בהן
3 אמנם משום חכמה לאחר מעשה אך הפרסום הוסר כאמור תוך פחות מיממה ממועד
4 הבאתו ברשת. בנוסף לפרק הזמן הקצר של הפרסום ובהתחשב בכך שהציבור שנכנס לעמוד
5 ברשת, היה חשוף ממילא לפוסט של אבי שכלל ביקורת על התובע כמנהל תורן, לכאורה.
6 בכל אלו, יש כדי להשליך על בחינת שיעור הפגיעה בתובע, אם היא נבעה רק מחמת הפרסום
7 בלבד או שמא כפי שצפוי שיהיה, גם בשל האמור בפוסט של אבי. כך גם, לא הוכח בראיות
8 התובע כי הפרסום הגיע לעיניהם של אלפי או מאות אנשים ויכול שיהיה לציבור מצומצם
9 יחסית עניין בו לפי תוכנו, זאת דווקא לעובדי המסוף. עם זאת, הבאתו בפני עובדי המסוף,
10 יש בו כדי לגרום לפגיעה קשה יותר בשמו הטוב של התובע, בהיותה נוגעת למשלח ידו
11 כאמור.
- 12
13 27. בנוסף, יש לשקול בבחינת גובה הפיצוי את היחסים הרעועים בין בעלי הדין שעשוי להביא
14 להתלהמות, על רקע סכסוך ביניהם כשותפים בדירה משהוכח, כי הנתבע ביקש לרצות
15 ולפייס את התובע בגין האירוע עם הכלבה מבלי שהיה מקום לאיבה ביניהם בגין אותו
16 אירוע. בכך, אין משום לגיטימציה לפרסום האסור גופו כי אם לצורך קביעת שיעור הפיצוי
17 בגינו.
- 18
19 28. בהתחשב בכל אותם שיקולים, אני מחייבת את הנתבע בתשלום פיצוי לתובע בגין הפרסום
20 בסך של 22,000 ש"ח.
- 21
22 29. אני מחייבת את הנתבע בהוצאות משפט וכן בשכר טרחת עו"ד בסך של 6,000 ₪.

עותק יישלח לצדדים.

ניתן היום, כ"ד טבת תשע"ז בהעדר הצדדים.

מרים ליפשיץ-פריבס, שופטת

28
29